

ТРИЧІ ПЕРЕМОЖЦІ

Робітники й інженерно-технічні працівники будівельного управління «Машбуд» взяли на себе підвищені соціалістичні зобов'язання. Вони вирішили закінчити всі будівельні роботи на пусковому корпусі № 90 заводу «Червона зірка» до 5 грудня цього року. І слова свого дотримують.

Приклади ударної праці на переджовтневій вахті продемонстрували комсомольсько-молодіжні бригади бетонників (бригадири В. Губанов, І. Мудрий, групкомсорт С. Зімін, Н. Масловська), теслярів (бригадир О. Медвідь, групкомсорт С. Сербін), мулярів (бригадир П. Сліпченко, групкомсорт Л. Маконда). Особливих успіхів добилась бригада В. Губанова. Бетонники протягом жовтня тричі завойовували перехідний Червоний прапор обкому комсомолу.

Ю. ТИМЧУК,
секретар комсомольської організації будівельного управління «Машбуд» комбінату «Кіровоградважбуд».

ЖОВТНЯ КРОК

Красна площа масовою сповить,
Людство час звіряє по курантах:
З кожним роком більше на світі
У колонах Жовтня демонстрантів.

І земля, епохою замислена,
На руках виважує знамена...
У Програмі партії записані
Всі трудящі світу поіменно.

«Мир» — ясне всіма на світі мовами.
Й мова в революції — одна.
Буде бій з палацями зимовими
На світланні завтрашнього дня.

Тільки знайте — не заради слави
Той закон неписаний велів:
Ми на спокій — ні! — не маєм права,
Бо убивці ходять по землі.

Поки правду ще заховують по тюрмах,
Та її довіку не сховати.
Вік новий народжується штурмом,
Листопад народжується святом.

І тому над селами й містами
Горизонти радості сміються.
Голосу Жовтень прапорами,
І найвищий клич — за революцію.

Володимир БОНДАРЕНКО.
м. Кіровоград.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАІН, ЄДНАЙТЕСЯ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Рік видання XIV
№ 132 (1768).

◆ СЕРЕДА, 7 листопада 1973 року Ціна 2 коп.

ТІ ЩАСЛИВІ НОВОСЕЛИ,
ЯКІ ОТРИМАЮТЬ ЗРУЧНІ І
КРАСИВІ КВАРТИРИ НА НОВІЙ
КІРОВОГРАДСЬКІЙ ВУЛИЦІ
ІМЕНІ ВОЛКОВА, НЕ РАЗ
ЗГАДАЮТЬ ДОБРИМ СЛОВОМ
БУДІВЕЛЬНИКІВ З ТРЕТЬОЇ
ДІЛЬНИЦІ БУДІВЕЛЬНОГО
УПРАВЛІННЯ «ЦИВІЛЬБУД»,
ЯКІ ЗВОДИЛИ ЦІН 129-КВАРТИРНИЙ
ДІМ. СЕРЕД НИХ УДАРНО
ТРУДИЛАСЬ І КОМСОМЛЬСЬКО-
МОЛОДІЖНА БРИГАДА МУЛЯРІВ
ВАСИЛЯ ДРАЧА.

Наш фотокореспондент Василь
КОВПАК побував у бригаді
напередодні свята. Ось вони,
молоді будівельники Кіровограда:
зліва направо муляри Валентина
СТОЯН, Олександр СОЛОМОНОВ
та Люба КРАСНОГЛЯД.

З СВЯТОМ
ВЕЛИКОГО
ЖОВТНЯ,
ДРУЗІ!

У К А З
Президії Верховної Ради СРСР
про присвоєння тов. СОЛОМЕНЦЕВУ М. С.
звання Героя Соціалістичної Праці

За великі заслуги перед Комуністичною партією і Радянською державою і в зв'язку з шістдесятиріччям з дня народження присвоїти кандидатові у члени Політбюро ЦК КПРС, Голові Ради Міністрів РРФСР тов. Соломенцеву Михайлу Сергійовичу звання Героя Соціалістичної Праці з врученням йому ордена Леніна і золотої медалі «Серп і молот».

Міністр РРФСР тов. Соломенцеву Михайлу Сергійовичу звання Героя Соціалістичної Праці з врученням йому ордена Леніна і золотої медалі «Серп і молот».

Голова Президії Верховної Ради СРСР М. ПІДГОРНИЙ.
Секретар Президії Верховної Ради СРСР М. ГЕОРГАДЗЕ.

Москва, Кремль. 5 листопада 1973 року.

ТРУДОВИЙ РАПОРТ ЖОВТНЮ

Порадувала досягненнями комсомольсько-молодіжної бригади верстатників Віктора Максимова головного заводу виробничого об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія». Групкомсорт колективу Володимир Шахматов розповів, що хлопці працюють сьогодні в рахунок листопада 1974 року.

НА РІК — ПОПЕРЕДУ

В підсумках соціалістичного змагання на честь 56-х роковин Жовтневої революції серед комсомольсько-молодіжних колективів Світловодська бригада Віктора Максимова вийшла вперед. Свої виробничі завдання ударники комуністичної праці

виконують на 158 процентів.

А за десять місяців року комсомольці і молодь бригади зібрали більше трьох з половиною тонн металевого лому.

О. ШЕВЧЕНКО,
інструктор Світловодського МК ЛКСМУ.

ЧЕРВОНІ ПРАПОРІ СВЯТА

УРОЧИСТІ ЗБОРИ В КІРОВОГРАДІ

5 листопада в Кіровограді відбулися урочисті збори представників партійних, радянських, громадських організацій та Радянської Армії.

Святково прикрашений зал обласної філармонії заповнили трудівники промислових підприємств, будов і транспорту, знатні люди області, працівники культури, студентська молодь. За столом президії — члени бюро обкому і міськкому партії, виконкомів обласної та міської Рад депутатів трудящих, передові виробничники, ветерани праці і боротьби за владу Рад.

У глибокій сцені на фоні червоного прапора — портрет учителя трудящих і вождя революції Володимира Ілліча Леніна. Над сценою полум'яють закличні слова: «Під прапором марксизму-ленінізму, під керів-

ництвом Комуністичної партії — вперед, до перемоги комунізму!».

Урочисті збори відкрив перший секретар міськкому Компартії України І. П. Валявський. Під бурхливі оплески присутніх до почесної президії зборів обирається Політбюро ленінського Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу.

З доповіддю про 56-у річницю Великої Жовтневої соціалістичної революції виступив другий секретар обкому Компартії України Л. Ф. Кібець.

Учасники зборів з великим піднесенням прийняли текст вітального листа Центральному Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Раді Міністрів СРСР.

Збори, присвячені річниці Жовтня, пройшли в урочистій обстановці. Для учасників був даний великий концерт.

Комсомолец Микола Кривенко після демобілізації з рядів Радянської Армії на початку нинішнього року прийшов на Світловодський завод «Пластик». Тут він зарекомендував себе досвідченим майстром своєї справи, працюючи слюсарем-наладчиком.
Микола Кривенко — член «Комсомольського прожектора».

На фото: слюсар-наладчик Микола КРИВЕНКО.

Фото В. КОВПАКА.

ГРАНІ ЖОВТНЕВОЇ ЗОРІ

МИНУЛО три місяці, як закінчив свою роботу X Всесвітній фестиваль молоді і студентів «За антиімперіалістичну солідарність, мир і дружбу». Але в пам'яті оживають його події.

До Франкфурта-на-Майні наш маршрут проліг через Люблін і Познань. Тільки-но ми ступили на німецьку землю, нас зразу ж оточила група молоді. Не забути теплу тієї зустрічі, щедрих посмішок, квітів, що їх дарували нам гостинні господарі! І вже з цього можна було судити, що нас чекали, як справжніх друзів.

Фестивальні дні були перенасичені до краю. І все ж не відчували втоми. Бо кожна зустріч, кожен фестивальний захід зігривав теплом, залишав незабутні враження.

З хвилюванням делегати фестивалю прийняли Звернення Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва до його учасників, в якому він наголосив: «Молоді світу належить відіграти важливу роль у боротьбі за ліквідацію воєнних війни і напруженості, що несуть серйозну загрозу міжнародній безпеці, в попередженні будь-яких спроб реакційних, агресивних сил відновити дух «холодної війни», перешкодити справі національного звільнення, демократії та прогресу».

Під час фестивалю мені довелося бувати на двосторонніх зустрічах з молоддю Польщі, Канади, Куби, ЧСРР, Алжiru, В'єтнаму, Японії та Угорщини. Всі вони запам'ятались дуже виразно. Ми відчували, як життя радянських юнаків і дівчат цікавить молодь світу. Тому й

намагались розповідати про свою Батьківщину, щасливу існує якомога більше.

Велике враження справила зустріч з кубинцями. Відбулась вона в театрі імені Горького. У президії — два мужні пілоти, з подібними

виступаючих. Вони відзначали, що завдяки радянському народові світ звільнено від чорної навали фашизму. Закликали оберігати мир, множити завоювання соціалізму, зміцнювати братерську солідарність трудящих світу, дружбу з Радянським Союзом.

Цілодобово Берлін жив фестивалем. Коли закінчувались виступи в молодіжних клубах, — на естрадах, на вулицях міста не змовкали пісні. За короткий час в центрі Берліна на Александерплац можна було почути про те, які питання хвилюють молодь світу, взяти думки і захоплення юнаків та дівчат різних країн.

Після закінчення фестивалю віз додому відчуття тепла і приязні до нас, делегатів, до всіх радянських людей. Яюсь незвично відчував себе перед очима односельчан. Адже на фестивалі я був їхнім представником. Мене вдома запитували і слухали, як слухала у Берліні молодь світу про нас, про наші досягнення. Країна Рад — надія трудівників усього світу. І ми, хлібороби, віддамо свої сили, щоб наша нива була ще щедрішою, а рідна Батьківщина ще багатішою.

М. СИМОНЕЦЬ,
механізатор колгоспу імені XX з'їзду КПРС Кіровоградського району.

В ПРЕЗИДІЇ — МАРЕСЬЄВ І КУБИНЕЦЬ ФАУСТ

долями. Це — Герой Радянського Союзу Олексій Маресьєв та відважний борець за свободу й незалежність Куби — Фауст. Вони по черзі виступили перед нами. І зал довго вітав їх нестихаючими оваціями.

Після зустрічі ще довго точилися розмови. Говорили про Програму миру, прийняту на XXIV з'їзді КПРС. Цього вечора ми почули багато теплих слів на адресу нашої країни. І кожному з нас було приємно відчувати себе громадянином Країни Рад. Ми гордились нею, її успіхами, здобутками.

В один з днів фестивалю в Трептов-парку делегати молоді світу зібрались біля радянського меморіального пам'ятника на мітинг під девізом «Спасибі вам, радянські солдати!». Глибокою вдячністю, великою теплотою віяло від промов

НЕВМИРУЩА СЛАВА ГЕРОІВ —

УРОЧИСТІ ЗБОРИ В КИЄВІ, ПРИСВЯЧЕНІ 30-РІЧЧЮ
ВИЗВОЛЕННЯ МІСТА ВІД НІМЕЦЬКО-ФАШИСТСЬКИХ
ЗАГАРБНИКІВ

2 листопада, у святково прикрашеному Жовтневому Палаці культури відбулись урочисті збори представників трудящих міста-героя і області, воїнів Київського гарнізону, присвячені 30-річчю визволення Києва від німецько-фашистських загарбників.

У глибині сцени на фоні червоного полотнища — портрет засновника Комуністичної партії і Радянської держави Володимира Ілліча Леніна. Поруч — зображення медалі «Золота Зірка» і двох орденів Леніна.

Під оплески присутніх місця в президії займають керівники Комуністичної партії і уряду республіки: товариші Г. І. Ващенко, І. С. Грушешкий, Н. Т. Кальченко, І. К. Лутак, О. П. Дяшко, В. О. Сологуб, О. А. Титаренко, В. В. Щербинський, Я. П. Погребняк, В. В. Федорчук, В. М. Цибулько, а також заступник міністра оборони СРСР, Маршал Радянського Союзу К. С. Москаленко, представники партійних, радянських і громадських організацій, члени Військової ради КВФ, передовики виробництва, військовослужбовці, діячі науки і культури, ветерани Великої Вітчизняної війни, гості міста-героя.

Хвилиною мовчання присутні вшанували світлу пам'ять героїв, які віддали життя за честь, свободу і незалежність нашої Батьківщини.

Слово надається членові Політбюро ЦК КПРС, першому секретареві ЦК Компартії України товаришеві В. В. Щербинському, тепло зустрінутому присутніми. Він сердечно поздоровляє киян, усіх трудящих республіки з 30-річчям визволення української столиці, бажає їм перемог на трудовому фронті, успіхів у боротьбі за втілення в життя рішень XXIV з'їзду КПРС, у виконанні завдань п'ятирічки.

Під бурхливі оплески присутніх В. В. Щербинський оголошує привітання ЦК Компартії України, Президії Верховної Ради і Ради Міністрів Української РСР Київському міському партії і міськвиконкомові, всім киянам.

З доповіддю виступив кандидат у члени Політбюро ЦК Компартії України, перший секретар Київського обкому партії В. М. Цибулько. Він відзначив, що в битві за Київ яскраво виявилась ленінська

нерозривна дружба і братерська взаємодопомога народів СРСР, їх непохитна єдність. Це братерство, вилучене Комуністичною партією, дістало переконливий вияв у роки відбудови міста, коли вся країна допомагала відроджувати його, воно торжествує в наші дні, коли жителі Києва і столичної області разом з усіма трудящими Радянського Союзу успішно розв'язують важливі завдання комуністичного будівництва, вносячи гідний вклад у розвиток економіки, науки і культури СРСР.

Керівник делегації Міністерства оборони СРСР, Маршал Радянського Союзу К. С. Москаленко, передавши присутнім поздоровлення члена Політбюро ЦК КПРС, міністра оборони СРСР Маршала Радянського Союзу А. А. Гречка, у своєму виступі підкреслив, що в битві за Дніпро і Київ в усій величчю виявились високий моральний дух радянських воїнів, їх безстрашність і непохитна вєля до перемоги над ворогом, перевага нашого воєнного мистецтва, талант командирів, єдність армії і народу.

Бойовий привіт від братів по зброї, від тих, хто 30 років тому пліч-о-пліч з героїчною Радянською Армією вгнаняв гітлерівців із столиці України, передав учасникам урочистих зборів колишній командир кулеметного взводу Першої окремої чехословацької бригади, нині віце-президент Чеського Центрального Комітету антифашистських борців полковник Мадіслав Кіліан.

Колішні фронтовики — шліфувальники заводу «Арсенал» імені В. І. Леніна, Герой Соціалістичної Праці А. Я. Донченко, директор радгоспу «Київський», Герой Соціалістичної Праці І. Ю. Руденко, начальник Київського Вищого Військового інженерного училища зв'язку імені М. І. Калініна, Герой Радянського Союзу полковник М. К. Пилипенко та інші. У своїх виступах говорили про вірність героїчним традиціям незабутніх днів дніпровської епопеї.

Присутні вітали воїнів Київського гарнізону і піонерів.

З величезним піднесенням учасники урочистих зборів прийняли вітальний лист ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Раді Міністрів СРСР.

(РАТАУ).

Коли дві радості

секретар Олександрівського міського комсомолу
АЛЛА ГРУША:

— У святковій колоні електромеханічного заводу поруч із ветеранами праці пройду і ремонтники комсомольсько-молодіжної бригади Олександра Руднен-

го. 56 річниця Великого Жовтня. Радісне, всенародне свято. І кожен до нього прийшов з певними успіхами і новими планами, рапортує Батьківщині про свої здобутки. Яка радість подвоює радість сьогодення свято для тебе, ровеснику! На це запитання «Молодому комунару» відповідають:

на. Хороший настрій нині у юнаків. Вони дотримали слова — на передсвятковій вахті щозмін виконували майже по два завдання. Цей колектив — переможець соціалістичного змагання на честь 56-ї річниці Великого Жовтня, девізом якого було: «Щозмін — півтори норми».

Доярка колгоспу імені Жданова

Новоукраїнського району

СВІТЛАНА ПАВЕЛКО:

— Нині рапортую: річне зобов'язання — надіти на кожну корову по 4 тисячі кілограмів молока — виконала. Хочу передати слова щирої подяки тим, хто допомагає мені в цьому, з ким змагалася. Перш за все

подругам по роботі — кавалерам ордена Трудового Червоного Прапора Раїсі Каплістий та Діні Волошук. Завдячуючи їх допомозі, досягла успіху і теж була відзначена такою високою урядовою нагородою.

І я, і всі доярки нашої

го колгоспу у захопленні від досягнень нинішнього володаря призу «Молодого комунара» «Першій тритисячній Кіровоградщини» — комсомолки Ольги Козаченко. Відчуваю, Ольго: той приз передала у надійні руки.

Різчик ремзаводу «Укрспільгосптехнік»

АНАТОЛІЙ РОІНА:

— Хто з робітників не знає того особливого полегшення, коли наближається до виконання завдання. Таку радість я пізнав, як виконав свій

Бригадир комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу «Жовтень» Новомиргородського району

ВАСИЛЬ ЛУЗАНІВСЬКИЙ:

— Щоб вирощувати

хліб, мало любити землю, треба ще й багато знати, розумітись в тонкощах землеробства. Про хлопців з нашої комсомольсько-молодіжної скажу, що вони — майстри своєї справи. А народжувалось уміння у щоденній роботі на ланках.

Навчилися вирощувати сталі високі врожаї. Нинішнього року, наприклад, з кожного гектара зібрали по 50,6 центнера озимої пшениці, близько 100 центнерів кукурудзи в зерні. Про качанисту скажу, що такого врожаю досягли вперше.

У свято — і настрій святковий. А ще радісно від того, що хлібороби нашого колгоспу п'ятирічний план продажу зерна державі виконали за три роки.

Недарма в народі кажуть, що роки завше додають мудрості. Літня людина став човчазнішою, записленішою. Не любить зайвих розмов.

Та коли згадаєш минуле, тоді оживає притоплене літами обличчя, квітнуть зморшки. Молодіє тоді й голос оповідача, мужніють стиснені ноти, а навстріч, із сьогоднішнього, романтикою буднів дзвенять молоді голоси...

Зустрілися на заводі «Червона зірка» ветеран, один з перших комсомольців підприємства, Петро Васильович Сидяк і молодий робітник, різник з ковальсько-пресового цеху, Володимир Васильєв.

Петро Васильович: — Що ж, у бесіді нашій ми не обмежені питаннями. Це краще. Але гаяти час у пошуках тем нам, ерозуміло, не доведеться. Свято підказує нам, про що треба поведати мову. З твого дозволу, Володимире, я, образно вповсюджуючись, забираю ключі, щоб відкрити двері до сторінки історії.

Володимир: — Прошу, Петре Васильовичу. Мабуть, так і вийде, що спершу я буду слухачем. Ще раніше читав про місто, про Кіровоградчину революційну. Розкажіть, будь ласка, про якийсь випадок чи подію на заводі. Характерні для того часу.

ПЕТРО ВАСИЛЬОВИЧ: — Хочу кількома словами відступити ще в дореволюційний час. Якими були ми? Чи мав хоч які-небудь права підліток на роботу? Піднести майстерню, принести інструмент — постійно на побігеньках. А спробуй хоч словом обмовитися про навчання... До речі, як у тебе, Володимире, з наукою?

Володимир: — Вчуся в школі робітничої молоді. У мене складніше попереду. Важче трохи, ніж іншим хлопцям. Бо більшість у нас навчається в машинобудівному технікумі, чи в інституті сільськогосподарського машинобудування. То й мої плани, загалом, про те ж саме. Буду вчитися далі.

Петро Васильович: — Бачиш, сам хочеш сказати, що відстав. Відстав... Не те слово. Молодий же зовсім. Не встиг — то правильніше. Однак не біда. Було б бажання. У нас тоді, знаєш, без науки було. Умови гірші. Зате був дух. Віра була. І гордість від зробленого.

Пригадую, як ми вирішили створити клуб комсомолу на заводі. Шура Іваненко, вождя наш, подав ідею. Напігалою, погано зодягнені, дістали хлопці ордер на ревізую-

ний будинок. Стали хазяйнувати. Маленький та енергійний Іваненко мотався за меблями, а ми з Бахматом старанно трощили підлогу в нижньому поверсі, збирали дошки, рубали стіни — лаштували «зал».

Частину дошок пішла на будову сцени, а частину, ніде правди діти, продавали й харчувалися.

Вийшов поганий клуб. Кращого не було. Але ж яка була радість! Хоч якийсь поперх витрішався чорними провалами вікон, вгорі все ж світився сонячний промінь. А коли вся слобідська молодь зібралась на відкриття, це було ціле свято: клуб повів веселощі і самодіяльність.

Володимир: — Отоді у вас було бажання, оце бажання, про яке ви щойно говорили. Легко з ним працювати, всю душу тоді хочеться вкласти в кожну деталь, в кожну робочу операцію. А ще поглянеш — і в хлопців виходить, у Васіля Кириченка, Віктора Букаєвського.

ЖИВУТЬ ОДНОДУМЦІ КОРЧАГІНА

Тільки замовкне агрегат, 200-тонний прес — відразу тривога у сусідів. Щербаков Вітя допомагає, разом ладаємо. Я вважаю, це і є товарищівість, навіть відданість робітничим принципам. І визнання переваг колективу перед зусиллями однієї людини. Їх нема в нас.

От, згадав, ще до армії працював трохи шофером у колгоспі. Додому їхав від Знаменки. Дивлюсь — машина. Водій махнув — зупини. Я загальмував, побачив, що не сталося нічого такого особливого, ну, й поїхав. Поспішав. А вже значно пізніше самому довелося так само.

І нікого не зупиняв — не міг. А коли самі зупинились. Двоє. І демократ знайшли, і поміняли колесо враз. Навіть не запитав, звідки їдуть і куди: не встиг. Мабуть, вперше задумався серйозно. Попірів у добрих людей.

Петро Васильович: — Про себе мовчиш, Володю. П'ятирічку кінчив і не хвалишся. Не хмуриш, жартую про хвастощі. Та все-таки я знаю, що працюєш в рахунок 1976 року. Оце темпи! Без жартів. Нам висгачало справ з головою, а вам ще більше. Ми виїжджали заготовляти дрова для лікарень, дитбудинків, залізничного транспорту, коли місто було без палива. А тепер говорять: третій семестр. Студентський. Ударні будови. Це ваші Перекопи і Магнітки.

Чи сподівались ми ось так, реально, бачити сьогоднішній день? Ні, мабуть, детально так, до дрібниць, ніхто не міг уявити. А вірили, добувалися. Збиралися у вільну хвилину і мріяли, що буде у нас через п'ятдесят років, через сто. І як буде. Я часто зустрічаюсь з молоддю — робітниками, студентами, учнями, солдатами. І всюди не боюсь повторення, щоб підкреслити: яке поле для піддачі, які масштаби в нас сьогодні.

Володимир: — Я от не раз собі думаю: ми — хто? Ми зовсім, таких тисячі, мільйони навіть. А от тоді були герої — в революцію, громадянську, у Вітчизняній війні. Герої ж справді. До останнього часу розділяв я їх, коли порівнював. Тільки оце от вийшов на екран новий телефільм Миколи Мащенка про Корчагіна. Шість серій. І хлопця молодий зовсім, 22 роки, грає роль Павла. Володимир Конкін. Виступав він по телебаченню перед прем'єрою. Я все не пам'ятаю, але добре запади в душу жарти, як би сказати, справлєсть до творення. Почав дивитись фільм і подумав: Конкіну цьому, Володі, пошастило. Йому вдалося пірнути в те життя, яким дихав Корчагін Островського, ваш однопіток. Ось так, із сімдесятих та й відразу у двадцяті...

Знаєте, він справді про своїх ровесників, про нас тобто, справді здорово сказав. Дивлюсь на хлопців, які поруч, і хочеться підкреслити, що є однодумці в Корчагіна й сьогодні.

Бесіду записав
А. НЕЧИТАЙЛО,

ШТРИХИ ДО ПОРТРЕТА СУЧАСНИКА

ЗНАЙТИ його було не так просто. В конторі колгоспу сказали, що головний агроном ще зранку поїхав брати проби ґрунту. Свіжі сліди «газика» по першому снігу привели на колгоспний тік. «Хвилін десять, як поїхав», — відповіли на запитання працівниці току і, посміхаючись, додали: «Спробуй його знайти, він у нас всюди...» Залишалося чекати в конторі закінчення обідньої перерви — і раптом пошастило! Головний агроном сидів у бухгалтерії за якимись підрахунками.

Вже потім, після зустрічі, заповнилася думка — чим запам'ятовується Володимир як людина? Зовнішність? Можливо. Уважні і привітні очі під шпаклюватими бровами, серйозне обличчя. Постать: середній на зріст, кремезний — враження міцного дубка на землі. Чи може голосом? Говорить тихо, спокійно і в такий спосіб міцно приковує увагу співрозмовника. А, можливо, не манерою говорити?..

Ось взяли проби ґрунту з майбутніх ділянок під кукурудзу, — це були перші слова головного агронома після привітання. «Завбачливі, — подумалося мимоволі, — до сівки качаністості ще перемішувати треба, а тут, ніби вже завтра й засів почнеться». А Володимир Аврамович розповідав далі, говорив цікаво про свої спостереження:

— Минулого року середня температура під час розвитку рослин піднімалась до двадцяти чотирьох градусів. А цього року — тільки до двадцяти. Не вистачило теплих днів для дозрівання кукурудзи. Ось і будемо вивчати хімічний склад ґрунту — яких добрив і в яких пропорціях треба дати йому, щоб прискорити вегетацію гібридної.

ТАК випадково пошастило стати свідком початку експерименту. Результати ще одного головного агронома теж використав, напевне. Мова знов про гібридну кукурудзу. Навесні, не дочекавшись, поки

ґрунт прогріється до 12 градусів, засіяли сортом ГС-330 ділянку в 120 гектарів. І потерпали, як зізнається Володимир Аврамович, — явний же риск. Сходи зійшли нерівномірно. Так і в ріст пішли: одні стебла вищі, інші — нижчі. Не говорили про це, але в мовчазних поглядах і головного агронома, і його заступників Тамари Іллівни Бебко та Валерія Олександровича Зозулі можна було прочитати: «Піде на силос вся

МАРШРУТИ ГОЛОВНОГО

ділянка». Дощі вирівняли стебла, та головний результат здивував вже зараз — на всій ділянці, що викликала так багато хвилювань, процент стиглості качанів на 20 відсотків вищий, ніж на інших ділянках.

Досліджують до розповіді головнотого. Чого в ній більше: знання справи чи захоплення роботою, тим, що вже зроблено і що тільки вирішує в думках. Навіть там, де оповідач переходить на терміни, мова не суха, бо інтонації широко широкі, часом пристрасні. Нещодавно, гостюючи вдома, в селі Нерубайшій Новоархангельського району, Володимир зустрів свого інститутського друга — земляка Івана Ткаченка, який працює в Черняхівському районі на Черкащині. Про особисте — то був короткий поступ, в недовзі між друзями-колегами зав'язалась дискусія. Ось уривок з неї, відтворений Володимиром Аврамовичем:

«Сортність пшениці зараз випробовують у багатьох господарствах. Як у вас, Іване, справи тут?

— Десять сортів висіяли цього року, визначили, який найбільш врожай дасть. Помогорчилися в живих: часом припиняли всі роботи на току, щоб не змішати зерна різних сортів.

— Бач, сам і підказуєш, з чого було починати. Токи ж не пристосовані до одночасного розташування багатьох сортів. А у нас чотири сорти — не мало і зручно при прийомі та очистці зерна на току...»

Друзі не переконали один одного, що вигідніше: багатосортність чи навпаки. Вони домовилися зустрітись і продовжити диспут про землю і хліб наступної осені. А того дня Володимира чекали більш термінові справи вже у позаробочий час. В цьому році комуністи колгоспу обрали його пропагандистом школи марксизму-ленінізму для п'ятого року навчання. На підготовку до кожного заняття йде не одна година головного.

ВЕЧІР... Чим заповнений він у Володимира Аврамовича? Схилився над конспектами перед черговим заняттям... Можливо. Чи попросив хазяйку — тітку Домку, гучніше включити приймач... Дуже любить ліричні українські пісні, урочисту музику Баха, буремну — Бетховена. А то просто пішов на молодіжний вечір відпочинку в сільський Будинок культури... І це невиключено. Адже головному агроному Володимир Аврамовичу Юренку всього 25 років. І по-батькові навіть ровесники називають його з поваги.

Останнє враження від зустрічі, чим запам'ятався найбільше Володимир. Воно в тому, що молодий спеціаліст дуже близько до серця сприймає все, що стосується землі і хліба, людей, які живуть і працюють поряд нього. Ось чому про головного так часто чуєш: «Він всюди». І згадується ненароком, чомусь саме по зустрічі з Володимиром, коли почує у школі: «Розгужене коріння — то міцно рослина тримається на землі».

О. БАСЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

Колгосп імені Свердлова Добровеличківського району.

ГРАНІ ЖОВТНЕВОЇ ЗОРІ

ЩАСЛИВІ КРИЛА

Мій колега і друг всіх льотчиків Антуан де Сент-Екзюпері говорив: «Звісно, літак — машина, але яке це знаряддя пізнання! Це ж він відкрив нам справжнє обличчя Землі».

Ми постійно її пізнаємо, свою планету. Кожен відкриває для себе нові її риси. Можливо, тому більшість льотчиків і вибрав свій фак.

У нас в сім'ї почав батько. Він прийшов у авіацію в тридцять дев'ятому році, коли тенденції «У-2» з перкалевими крилами і струнами-розтяжками внажались цілком сучасними машинами, а білани «І-15», або «Чайки» були хорошими винищувачами. Батько літав і на «Р-5», і на «ПО-2», і на «ЛІ-2» і на «ЛІ-1». Я зазаврю йому. Все життя з авіацією. Ось і зараз не розлучається з нею. Він інструктор, а саме льотчиків у школі вищої льотної підготовки цивільної авіації.

Так що мій зв'язок з небом — рідний. І хоч робота пілота зараз безпечніша, аніж сорок років тому, хоч екіпажам, зниклим доводять різноманітні плани і показники, професія льотчика така ж романтична і приключлива, як і раніше.

Підлітаємо до Олександрії, і в очі кидаються велетенські розрізи вузьких кар'єрів, стрімкі вертикальні труби брикетних фабрик, корпуси заводів. Іще двадцять хвилин польоту — і до горизонту розливається Дніпро, перегорджений бетоном могутньої греблі. А на березі — юне місто, місто новобудов і сучасних підприємств.

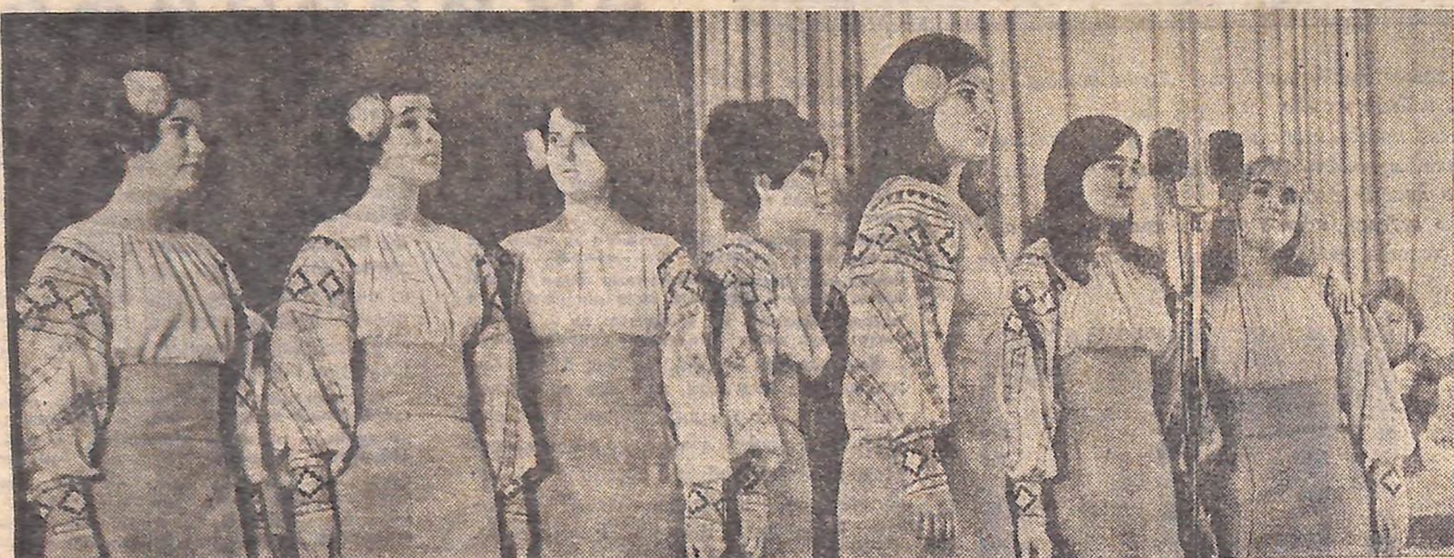
Заскочимо на хвилину до метеостанції «за погодою». Через пігопост — в рейс. Цього разу — Новоархангельськ, Голованівськ, Вільшанка. І знову голос диспетчера промовить в телефоні: «Зліт дозволяю!». Тришки-тришки, як завжди перед стартом, збентежитесь на душі — і машина підніметься під землі. Земля — ніл нами. Скільки не злітаєш, а вона така ж красива і таємнича.

Хіба що літаки стануть ще більш могутніми та досконалішими. Ось і ми з Володею, прохочачи позв'язати «ЯК-40», іншою перебудованою і злітаємо за цією чудовою машиною. Як, мабуть, злітав колись батько, мріючи перестігти з «небесного титана» «ПО-2» на шипячій лінійці літак.

О. КОЛЕСНИКОВ,
командир комсомольсько-молодіжного екіпажу літака Кіровоградського авіа-підприємства.

На фото: комсомольсько-молодіжний екіпаж. Злітає направо: другий пілот Володимир ШАПОВАЛ та командир екіпажу Олександр КОЛЕСНИКОВ.

Фото В. КОВПАКА.

На приз

„Ровесника„

Три дні у Тернополі тривав всесоюзний юнацький турнір з класичної боротьби на приз газети «Ровесник». На борцівському килимі свою майстерність демонстрували 140 представників з різних міст країни. Успішно на цих відповідальних змаганнях виступили вихованці школи спортивного клубу «Зірка», яких тренує майстер спорту СРСР Микола Сушко. Учень дев'ятого класу Кіровоградської СШ № 27 Вячеслав Афанасьєв був другим призером серед борців щонайлегшої вагової категорії, а його земляк учень СШ № 13 дев'ятикласник Ігор Романенко зайняв третє місце у другій напівсередній вазі.

В. ТВЕРДОСТУП,
наш громадський ко-
респондент.

М'ЯЧ

НА СІГНУ

Відбулися стартові ігри кубка України — кубка газети «Радянська Україна» з футболу. Матчі однієї шістнадцятої фінали дали такі результати:

«Говерла» (Ужгород) — «Калос» (Полтава) — 0:0 (5:3);
«Крибас» (Кривий Ріг) — «Авангард» (Севастополь) — 2:0;
«Будівельник» (Тернопіль) — «Локомотив» (Вінниця) — 1:2;
«Динамо» (Хмельницький) — СК (Чернівці) — 7:2; «Авангард» (Ровно) — «Фрунзенець» (Суми) — 1:0; СК Луцьк — «Буковина» (Чернівці) — 3:0;
«Локомотив» (Херсон) — «Суднобудівник» (Миколаїв) — 2:1;
«Металург» (Жданов) — «Шахтар» (Горлівка) — 0:2; «Зірка» (Кіровоград) — «Хімік» (Севастополь) — 3:2; «Шахтар» (Майіпка) — «Локомотив» (Донецьк) — 2:1.

(РАТАУ).

Грані жовтневої зорі

З ОВСІМ як колись, в дитинстві. Відчуття хвилюючої гордості в мене, мабуть, з тої пори. Святої колони, радісні обличчя, урочисте місто. На Жовтневе свято батько брав мене, малу, за руку, і ми йшли до нього на роботу. В цей день батькові друзі на Олександрійській нафтобазі (тут він

Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна...)
Знову мені згадується батьківське: «Ніколи не стій осторонь життя. Завжди знаходь його епіцентр — в школі, інституті, самостійному житті». В п'ятому класі я була головою ради дружини Олександрійської СШ № 17. Потім — в комітеті комсомолу школи, членом міського комсомольського штабу. І завжди мої громадські справи,

вилами табору, чекало найстрашніше — шибениця. Їх били, катували. Потім кидали на підводу, повезли. Юнаки й дівчата знайшли в собі останні сили. Конвоїра-фашиста вбили, вийшли якось на дорогу. Після війни мати за комсомольською путівкою працювала на Донбасі.

Дітям завжди хочеться бути схожими на батьків. А за біографіями мого батька й матері стоять покоління тих, хто робив революцію. Ще змалечку пам'ятаю: найпочесніша реліквія у родині — старе фото: два юнаки з вусами, червоними зірками на будовнівках, два брати, мої діди — воли загинули в громадянську зовсім поруч — біля Нової Праги.

Я знаю, найщасливіший день у мого батька буде тоді, коли я одержу партійний квиток. Це його мрія і його наказ. Ми часто з ним говорили про те, якою повинна бути справжня людина, і у свого батька я бачу ті риси, які приймаю я, моє покоління, які я передаю далі — дітям. А в мене їх буде багато. Адже я — педагог. І в кожному класі щонайменше 30 учнів...

Ми йдемо сьогодні в одній колоні. Ветерани, люди середнього віку, молоді і зовсім юні. Над нами червоні прапори Жовтня. І в нас — один напрям руху.

Н. МАЕТНА,
студентка філологічного факультету Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна.

БАТЬКО—ПОРУЧ

КОЛИ ВИРУШАЄШ В ДОРОГУ, МАЄШ ЗНАТИ НЕ ЛИШЕ НАПРЯМОК, А Й МЕТУ. ВАЖКО ТОМУ, ХТО ОЗІРНУВШИСЬ НАЗАД, НЕ ЗНАЙДЕ ПОГЛЯДОМ НІКОГО, ХТО Б ПІДБАДЮЮЧИМ ПОМАХОМ ДОДАВ ВПЕВНЕНOSTІ. ШАСЛИВЕ ТЕ ПОКОЛІННЯ, ДОРОГУ ЯКОМУ ВКАЗАЛИ ДІДИ І БАТЬКИ, ШЛЯХ ЯКОГО ЯСКРАВО ОСВІТЛЕННЯ ІДЕЯМИ ЖОВТНЕВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ.

працює) були в особливому пасторі. Їм дуже личили ордени на ланцюгах піджаків...

Багато ми вносимо з дитинства. Запах степу, материнські ласкаві слова, теплий спогад про першу вчительку, безліч нововідкриттів світу людських взаємин. Ми стаємо дорослими, а в дитинстві наші витоки. Недарма в час сумнівів повертаємося до батькового дому. Серед багатьох спогадів у мене — урочисті марші, радісний гомін демонстрацій, червоне вбрання міста, і ми з татом в колоні...

Зараз крокуємо в студентському гурті. І той же настрій, в якому так багато від теплої і твердої батьківської долони, від гарячих іскорок в його очах, від веселих усмішок поруч. І чіткішає наш крок, коли чуємо з тучиномівці: «Площю крокують студенти Кі-

те, що думає, чим живе сьогоднішня мова, цікавить батька. Зараз приїжджаю додому — після прийнятих завжди: «Як справи, дочко?»

Свою внутрішню рівновагу, вчинки, свій шлях я завжди зв'язую на батьківській біографії, яка типова для його покоління: він перестрів на дорозі війну ще зовсім юним. А додому приніс нагороди і відвертий жаль, що не дійшов до Берліна, а біля Праги мав останній бій. Тут був поранений.

Поруч батька, Михайла Івановича, завжди мати — Ольга Ігнатівна. Під час війни фашисти разом з молоддю забрали і її у трудовий табір. Каторжна праця, знущання. І ненависть до ворога в серці, яка вимагала дії. Вісім чоловік (мати серед них) тікають. Недалеко. Їх схопили. Вітати, за пра-

7 СЕРЕДА

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.50 — Кольорове телебачення. Військовий парад і демонстрація трудящих, присвячені 56-м роковинам Великої Жовтневої соціалістичної революції. Трансляція з Красної площі, Хрещатика. (М). 13.00 — Кольорове телебачення. «Піонерський концерт». 13.30 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 14.10 — Прем'єра телевізійного документального фільму «Машини пастя». (М). 14.50 — Кольорове телебачення. Концерт радянської пісні. (М). 15.25 — Кольорове телебачення. Художній фільм. «Надбання республіки». 1 серія. (М). 16.30 — Кольорове телебачення. Кубок УЄФА з футболу. ОФК (Белград) — «Динамо» (Тбілісі). 2 тайм. (М). 17.30 — Кубок УЄФА з футболу. «Зоря» (Ворошилоград) — «Спартак» (Трієна). 2-й тайм. (М). 18.15 — Кольорове телебачення. «Наша адреса — Радянський Союз». (М). 19.15 — Кольорове телебачення. Прем'єра телевізійного багатосерійного художнього фільму «Як гартувалася сталь». 5 серія. (М). 20.30 — Кольорове телебачення. Репортаж про військовий парад і демонстрації трудящих, присвячені 56-м роковинам Великої Жовтневої соціалістичної революції. (М). 22.00 — Кольорове телебачення. «Голубий вогник». (М). По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.30 — «Жовтень-56». (К). 9.50 — Військовий парад і демонстрації

трудящих, присвячені 56-м роковинам Великої Жовтневої соціалістичної революції. Трансляція з Красної площі, Хрещатика. (М). 13.00 — Кольорове телебачення. «Піонерський концерт». 13.30 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 14.10 — Прем'єра телевізійного документального фільму «Машини пастя». (М). 14.50 — Кольорове телебачення. Концерт радянської пісні. (М). 15.25 — Кольорове телебачення. Художній фільм. «Надбання республіки». 1 серія. (М). 16.30 — Кольорове телебачення. Кубок УЄФА з футболу. ОФК (Белград) — «Динамо» (Тбілісі). 2 тайм. (М). 17.30 — Кубок УЄФА з футболу. «Зоря» (Ворошилоград) — «Спартак» (Трієна). 2-й тайм. (М). 18.15 — Кольорове телебачення. «Наша адреса — Радянський Союз». (М). 19.15 — Кольорове телебачення. Прем'єра телевізійного багатосерійного художнього фільму «Як гартувалася сталь». 5 серія. (М). 20.30 — Кольорове телебачення. Репортаж про військовий парад і демонстрації трудящих, присвячені 56-м роковинам Великої Жовтневої соціалістичної революції. (М). 22.00 — Кольорове телебачення. «Голубий вогник». (М). По закінченні — новини. (М).

8 ЧЕТВЕР

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Новини. (М). 9.15 — Кольорове телебачення. Для школярів. «Ми танцюємо і співаємо». (М). 9.45 — «Москва і московити». (М). 10.15 — Кольорове телебачення. «Музична пошта». (М). 10.45 — «Лауреати Державних премій СРСР 1973 року в галузі науки і техніки». (М). 11.15 — «Творчість народів світу». (М). 12.00 — Кольорове телебачення. «Ось моє село». Телевізійний бага-

тосерійний художній фільм. 2-а серія. (М). 13.10 — Кольорове телебачення. Прем'єра фільму-балету «Хорографічні поведи». (М). 14.15 — Кольорове телебачення. «На арені цирку». (М). 15.00 — «Молоді голоси». (М). 16.20 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Надбання республіки». 2-а серія. (М). 17.30 — Кольорове телебачення. «Людським олері». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 18.50 — «Закордонні гості» Москви». (М). 19.10 — «Слухай, товариш». Кіноконцерт. (М). 20.00 — Кольорове телебачення. Прем'єра телевізійного багатосерійного художнього фільму «Як гартувалася сталь». 6-а серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Святовий вечір в Останкін». (М). По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.45 — «Свято Радянська Україна». (К). 10.15 — Для дітей. Мультфільм. «Повітряні подорожі». (К). 10.35 — Документальний фільм. «Історія однієї родини». (К). 11.35 — Концерт майстрів мистецтв. (Харків). 12.25 — Кольорове телебачення. Для дітей. Телефільм. «Очкарі». (К). 13.10 — Естрадний концерт. (Львів). 14.05 — «Кіровоградщина святкує». (Кіровоград). 14.25 — Телефільм. (Кіровоград). 14.35 — Для школярів. «Лети, наша пісню». (К). 15.15 — Телефільм. «В дні Жовтня». (К). 16.00 — «Запрошуємо на пісню». (К). 17.00 — «Театральна Україна». (К). 18.15 — Програма «Вісті». (К). 18.45 — «Театральна Україна». Продовження. (К). 20.00

— Концерт. (Одеса). 20.50 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Бій після перемоги». (К). 1-а серія. 22.55 — Вечірні розмови. (К).

9 П'ЯТНИЦЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Програма передач. (М). 9.05 — Ранкова гімнастика для дітей. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.50 — Кольорове телебачення. Для школярів. «Будильник». (М). 10.00 — «Актуальні проблеми науки і культури». (М). 10.30 — «Дякує, батьки». (М). 11.00 — Кольорове телебачення. «Життя танцю». (М). 11.30 — «Лауреати Державних премій СРСР 1973 року в галузі літератури і мистецтва». (М). 12.00 — Для школярів. Прем'єра телевізійного багатосерійного спектаклю «Хлопці з нашого двору». Історія 1. (М). 12.40 — «Світ соціалізму». (М). 13.10 — П. І. Чайковський. Концерт для скрипки з оркестром. (М). 14.00 — «Візерунки». (М). 14.30 — «Пошта програми «Здоров'я». (М). 15.00 — «Лауреати Державних премій СРСР 1973 року в галузі музичного мистецтва». (М). 15.45 — «Очевидне — неймовірне». (Кіровоград). 16.00 — Новини. (М). 16.15 — Завтра — День Радянської міліції. (Кіровоград). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Кольорове телебачення. Прем'єра телевізійного багатосерійного художнього фільму «Ось моє село». 3 серія. (М). 19.30 — Концерт, присвячений Дню Радянської міліції. (М). 21.00 — Програ-

ма «Час». (М). 21.30 — Продовження концерту. (М). 22.45 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.30 — Наша афіша. (К). 10.35 — Телевізій. (К). 10.50 — Художній телефільм «Пакет». (К). 12.05 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Сонечко». Концерт. (К). 12.30 — Кольорове телебачення. Прем'єра документального фільму «Битва за Київ». (К). 13.30 — Прем'єра. Фільм-концерт «Перед концертом». (К). 14.05 — «Велике жабення». Вистава піонерського лялькового театру. (Харків). 14.55 — Художній фільм «Софія Грушко». (К). 16.30 — «Для вас, правофлангові п'ятирічки». (Дніпропетровськ). 17.30 — Програма «Вісті». (К). 18.00 — К. Портер. «Щоб ти мене, Кет». Вистава. (Одеса). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Бій після перемоги». 2 серія. (К). 22.45 — Вечірні новини. (М).

10 СУБОТА

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Програма передач. (М). 9.05 — Кольорове телебачення. «Гімнастика для всіх». (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для дітей. «В ляльковому магазині». (М). 10.00 — «Служу Радянському Союзу». (М). 11.00 — «Музичний кіоск». (М). 11.30 — До Всесвітнього дня молоді. (М). 11.45 — Кольорове телебачення. Концерт. (М). 12.30 — «Сільська година». (М). 13.30 — «Поезія». (М). 13.45 — «Сьогодні — День Радянської міліції». (М). 14.00 — Кольорове телебачення. Чемпіонат СРСР з хокея. «Динамо» (Москва) — «Динамо» (Рига). (М). 16.15 — Кольорове

телебачення. Концерт артистів балету. (Передача з Києва). 17.00 — Кольорове телебачення. «Клуб кіноподорожей». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 18.50 — Політичний огляд газети «Правда» Ю. А. Жуков відповідала на запитання телеглядачів. (М). 19.35 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Шельменко-денщик». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — О. І. А. Лаврови. «Свідство педиту знавці». Справа 9. «Свідок». Прем'єра телеспектаклю. (М). 23.05 — «Спортлото». (М). 23.15 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Наша афіша. (К). 10.05 — Художній фільм «Зелені ланцюжки». (К). 11.40 — «Наука — сільському господарству». (К). 12.10 — Концерт. (Харків). 12.55 — «Сьогодні — День Радянської міліції». (К). 13.25 — Для дітей. «Веселинка». (Донецьк). 14.25 — В. Шадрін. «Операція «Приліт». Вистава. (К). 16.35 — Телефільм «Майстри». (К). 17.15 — «Святовий концерт». (Ворошилоград). 17.55 — Кольорове телебачення. «Усмішки». (К). 18.30 — Програма «Вісті». (К). 19.00 — Концерт, присвячений Дню Радянської міліції. (К). 20.00 — Тележурнал «Старт». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Хазяїн тайги». (К).

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу лівів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патрістичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Наступний номер «Молодого комунара» вийде 12 листопада 1973 року.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.